

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

278. An ex facultate admittendi resignationes beneficiorum rectè inferatur
facultas resignata coram se conferendi, aut etiam privandi beneficiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

Quæstio 277. An beneficia dimitte saltem possint coram Vicario Episcopi, quæ relinquentia sunt, quia obtenta sunt alia cum iis incompatibilia.

Resp. affirmari hoc ipsum à Sbroz. L. 2. q. 130. num. 6. videturque id ipsum satis probabile; cum simplex talis cessio seu demissio (quæ adhuc facienda coram superiori Laym. in c. quidam, de renunc. n. 2.) sit solummodo voluntas non habendi amplius tale beneficium ut suum, ad quam voluntatem seu demissionem cogitur à lege beneficiatus recipiens beneficium aliud cum priore incompatibile. Sufficere vero videatur, talem voluntatem declarare coram superiori, absque eo, quod ejus positivus consensus, seu admisso positiva dicta dimissionis requiratur, sicut ea alias requiritur in resignatione propriæ & rigidè tali, erit simplex sit. Ego fori benef. p. 3. q. 234. n. 6. cum definiatur talis resignatio; eis dimissio spontanea proprii beneficii coram legitimo superiori id acceptante. Laym. ad tit. de renunc. sub initium. Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 7. n. 1. Azot. p. 2. l. 7. 6. 19. q. 1.

Quæstio 278. An ex facultate admittendi resignationes beneficiorum recte inferatur facultas resignata coram se conferendi, aut etiam privandi beneficii?

1. **R**esp. ad primum satis de eo dictum quest. 251.

2. Resp. ad secundum negativè; cum privare posse beneficiatum sit longè majoris potestatis. Laym. in c. q. 2 in Generali, de officio Vicar. in 6. n. 6. Quin & si privare non esset majoris potestatis quā recipere resignationes, adhuc ex uno non sequetur aliud, ut dictum alias, quia adhuc sunt longè diversa.

Quæstio 279. An Vicarius, qui facultatem recipiendi resignationes accepit, possit admittere factas permutationis gratiæ?

Respondet negativè Garcias de benef. p. 5. c. 8. num. 110. eò quod aliud sit: admittere resignationes; aliud dare autoritatem permutare voluntibus; ut sit in admissione resignationis ex causa permutationis. Citat pro hoc Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. n. 104. Zerol. pr. Episc. v. Vicarius, §. 10. contra Pet. de Perusi. de perm. benef. p. 2. q. 6. num. 23. alias 40. quatenus ibidem tradit; quod si tale esset beneficium, quod posset renunciari in manibus inferioris ab Episcopo, quia talis inferior haberet potestatem instituendi, tunc in talibus beneficiis permutandis Vicarius Episcopi autoritatem interponere posset, qui haberet eandem ordinariam potestatem quam Episcopus.

Quæstio 280. An Vicarius habens potestatem recipiendi resignationes factas permutationis gratia possit quoque beneficia resignata causa permutationis conferre?

1. **R**esp. negari id ipsum à Sbrozio. L. 2. q. 71. num. 9. ubi expresè: etiam, si Vicarius potestatem haberet recipiendi resignationes beneficiorum

permutationis gratiæ, vel simpliciter, non poterit conferre resignata absque speciali mandato conferendi. Rota decis. 5. alias 397. num. 2. & 3. in novis. ubi etiam in dubio reliquit, nisi specialis conferendi commissio distinctè fieret post factam resignationem. Citat in super pro hoc Gemin. in c. fin. n. 10. de off. Vicar. in 6. Calder. conf. 3. & plurimos alios.

2. E contra id ipsum affirmant Garc. p. 5. c. 8. num. 104. juncto n. 104. citans pro hoc Dominic. in c. fin. de off. Vicar. in 6. num. 10. Coras. de benef. p. 2. c. 8. num. 2. Zechum &c. item Castrop. de benef. d. 6. p. 3. §. 3. n. 3. contra Rebuff. & Barbos. eò quod collatio illa non sit voluntatis sed necessitatis, & verisimile sit, quod Episcopus dando potestatem recipiendi resignationes ex causa permutationis voluerit dare potestatem faciendo collationem, quæ necessario illis fieri debet. Et maximè, quia in permutatione eodem contextu solet admitti utriusque renunciatio, & pariter fieri utriusque collatio. Sive quod licet ista duo: Recipere talem resignationem, & conferre, sint tamen omnino conexa; Dum enim beneficium resignatur ex causa permutationis, ea conditio ne resignatur, ut permutanti concedatur; Ad eam que admittens resignationem admittat eo ipso conditionem. Quomodo autem hanc conditionem admittere potest, si non possit ea beneficia conferre, nec collatorem ad ea conferenda cogere?

Quæstio 281. An, & qualiter concessa Vicario hac facultate recipiendi resignationes beneficiorum, subsisterat receptio resignationis facta ab illo post mortem Episcopi, aut revocationem sui ab officio?

1. **R**esp. primò subsister si obitus Episcopi ignorabatur à Vicario, quando faciebat dictam receptionem. Paris. de resign. l. 7. q. 24. num. 33. Barbos. Jur. Eccles. l. 3. c. 15. num. 12. citans Sbroz. L. 3. q. 36. n. 10. Sperell. for. Eccles. decis. 30. n. 16. Proceditque id ipsum, etiam si Vicarius potuisse scire mortem Episcopi. Paris. loc. cit.

2. Secundò subsister, etiam si Vicarius scivisset mortem Episcopi, dum hæc alias communiter ignoratur. Sperell. loc. cit. juxta Legem Barbariū. utpote quæ se fundat in errore ceterorum; contrarium tamen est, ubi mors vel renunciatio communiter scitur, et si Vicarius ipse eam ignoraret. Vide dicta de collatione facta à Vicario Quest. 268. Porro quod dictum hic de morte, idem procedat in renunciatione & translatione Episcopi, ita ut si is resignasset Episcopatum in Urbe, vel translatu fuisse in alium Episcopatum, subsisteret receptio resignationis facta à Vicario, antequam is de dicta renunciatione vel translatione notitiam habuisset. Paris. loc. cit. n. 38. dicens sic decisum à Rota in Oretana Canonicatus.

3. Tertiò subsister facta talis à Vicario receptio post expressam ejus revocationem, ubi eam ignoravit. Paris. loc. cit. n. 41. subjungens num. 43. præsumi in dubio ignorantiam revocationis.

4. Quartò subsister adhuc ubi revocatio hæc intimata est Vicario, ubi de cetero adest communis error & ignorantia revocationis juxta ea, quæ de collatione dicta Quest. 268. & dicenda infra in genere de gestis à Vicario post mortem Episcopi cuius est Vicarius, aut post ejus ab officio amotionem.

Quæstio